

В „Република“
издава се всяка Свобода

Абонамента на „Република“ е въ прѣдплата.

За България:

за 3 мѣсеца 1 левъ

„ 6 „ 2 „

„ 12 „ 4 „

За Странство:

за 6 мѣсеца 3 лева

„ 1 година 6 „

Абонирането става на право въ администрацията и при всички телегр.-пош. станции или при мѣстнитѣ настоятели и се смѣта винаги отъ началото на мѣсеца.

Неплатени писма не се приематъ.

Ръкописи не се връщатъ.

Единъ брой 10 ст.

РЕПУБЛИКА

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИТЪ РЕПУБЛИКАНЦИ

LA RÉPUBLIQUE

Organe des républicains bulgares

Обявления се приематъ:

За единъ редъ гармонидъ на IV стр. 15 ст. за пръвъ пжтъ и по 10 ст. на всеки послѣдующъ.

За обявленията на I стр — съ особно споразумѣние

Съдеб. пристави плащатъ по 2 ст. на дума.

Всичко, що се отнася до редакцията и администрацията се испраца на адресъ: Редакция в. „Република“ — Сливенъ.

Поръчки, непридружени съ стойността имъ, оставатъ безъ внимание.

Единъ брой 10 ст.

* **Всичко за народа и всичко чрезъ народа** *

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ

Подписанный жителъ отъ гр. Карнобатъ исказвамъ своята сърдечна благодарностъ на г. г. докторитѣ Георги Калатиновъ и Василь Поповъ, първий управителъ — лѣкаръ при Сливенската I-во класна Държавна болница, а втори ординаторъ — лѣкаръ при сжщата болница, за операцията която направихъ на гръдния кошъ на плѣменика ми Момчилъ Стефановъ, 13 год., страдающъ отъ „гноенъ плевритъ“ отъ нѣколко врѣме, чрезъ която операция го спасиха отъ явна смъртъ и сега той е свършенно здравъ.

Станчо Г. Златаровъ

По причина че смѣнихме отговорниятъ си редакторъ, вѣстника ни закжснѣ. Молимъ извенение отъ г. г. абонатитѣ си.

Съобщаваме имъ, че отъ сега нататкъ „Република“ ще излиза въ свбота, както бѣ и по прѣди.

Редакцията.

Умоляваме за послѣденъ пжтъ г. г. абонатитѣ си да ни се издължатъ за първото тримѣсечие, ако не искатъ да имъ се спрѣ вѣстника.

Администрацията.

Сливенъ, 3 Априль 1899.

Още двадесетъ и два дена — и Българскитѣ граждани ще се явятъ прѣдъ избирателнитѣ урни за да посочятъ съ бюлетината, на кои повѣрватъ своитѣ желанія и надежди, на кои възлагатъ сѣдинитѣ на България въ тия толкова критически моменти. Изборитѣ, които приближаватъ, сж твърдѣ важни въ всеко отношение. Прѣди всичко, тѣ ще се извършятъ по новия избирателенъ законъ, който въ значителна степенъ гарантира противъ злоупотрѣбения и насилия избирателството. Има се голѣма надежда, слѣдователно, че резултатитѣ ще отговарятъ на народнитѣ желанія. Послѣ, прѣдъ избирателнитѣ урни ще се явятъ въ борба двѣ голѣми течения у насъ, течения, които за доброто на България трѣбва да бжджтъ веднѣжъ за винаги погрѣбени отъ демократическитѣ и радикални партии у насъ: това сж русофилството и русофобството. Русофилитѣ се облѣгатъ на невежеството на народа, експлоатиратъ неговитѣ чувства на признателностъ и симпатия къмъ руския народъ, притурятъ отгорѣ и православието, като салца, и не могатъ, сѣкашъ, друго яче да се борятъ противъ своитѣ противници, освѣнъ като ги изкарватъ врагове на Русия и на православието. Тѣзи

двѣ оржжия сж не може по-идиотски и шарлатански, затуй всичко интелегентно се отвърщава отъ тѣхъ; но русофилитѣ малко искатъ да знайтъ, какво щѣла да каже интелегенцията, стига само простата маса да върви подирѣ имъ. Русофобитѣ пѣматъ на ржка такива силни агитационни срѣдства прѣдъ невежата маса, но безспорно е, че тѣ могатъ да разчитатъ на по-събуденитѣ слоеве, особено въ градоветѣ, и на по-голѣмата частъ отъ интелегенцията, ако въпроса се отнася само до едно по-трѣзво и критическо отношение къмъ Русия и къмъ православието. Отъ день на день оставатъ по-малко ония наивни българи, които вѣрватъ безусловно въ „безкористнитѣ“ намѣрени и незаинтересувана политика на „бѣлия“ царъ, или които за хатѣра на православието сж готови да търпятъ всички поски произволи и реакционерни мѣрки. Слѣдователно, едно русофобство, което се завземе съ ролята не да вдѣхва въ народа ни омраза къмъ Русия, да подкопава благодарнитѣ чувства отъ признателностъ и симпатия, а само да освѣтлява простолудието върху истинскитѣ народни интереси и да го възпитава въ по-трѣзво и критическо гледане на Русия, ще има бжджще и почва. Обаче, ходѣтъ на събитията у насъ свърза русофобството съ една мрачна епоха въ политическия ни животъ, пълна съ произволи, тирания, разбойнически прѣслѣдвания, та всекога думата русофобъ се асоциира въ ума съ думата сопаджия или тиранинъ. Наистина, днесъ русофобитѣ се кълнатъ на лѣво и надѣсно, че ще направятъ да се забрави минжлото, че съвсѣмъ нова ера ще провъзгласятъ и че даже русофили ще станжтъ, но дали тѣзи обѣщания ще могатъ да спечелжтъ довѣрието на народа, е твърдѣ съмнително. Както и да е, изборитѣ на 25-й Априлий ще бжджтъ и борба на русофилството съ русофобството.

Но има нѣщо по-важно. Тия избори ще рѣшжтъ економическото спасение или поробване на България. Тикнжта въ простыта отъ паднжлото министерство, България ще чака да види, дали на 25-й априли нейнитѣ граждани сж рѣшили да я натикатъ още по-дълбоко въ финансовото робство или да положжтъ всички жертви за да я избавжтъ. По всичко се вижда, че днешното правителство е рѣшило да се опозори още въ началото на своята дѣятелностъ, като прѣдава Южна България въ ржцѣтъ на чужденитѣ. На народа лежи сега тежката задача да внимава зорко кому прѣдава довѣрието си на близкитѣ

избори, за да не би да прати въ Народното Събрание прѣдставители, които, съ готовността си да лакейничжтъ, бихж потвърдили прѣдателската сдѣлка на правителството и бихж докарали до просешко състояние населението.

Граждани! Искайте отъ кандидатитѣ за народни прѣдставители, за които ще гласувате, да ви обѣщагжтъ тържествено и изрично, че ще гласоподаватъ въ Народното събрание **противъ** всеко отдаване български линии на чужда експлоатация. Оставете на страна всеко русофилство и русофобство и имайте прѣдъ видъ само туй: да се спаси ли България, или да бжде поробена економически. Отъ вашето внимание и отъ честността на лицата, които избирате, ще зависи бжджщето на страната.

Вжтрѣшенъ прѣгледъ

Паметници. — Единъ гражданинъ запитва кметството, какво станж сумата събрана за въздигане паметникъ на воеводата Хаджи Димитъръ, която се възкача на около 20,000 лева? Папанчевъ до такава степенъ се е заслѣпилъ въ русофилството, че ходи да държи трогателни рѣчи за рускитѣ войници, а никакъ не си спомня за мжченика на Бузлуджа, за скромния народенъ труженикъ Д. Чиптуловъ и за толкова други наши герои. Русия, Русия и вѣчно Русия; въ в. „Сливенъ“ друго нищо не може да ерѣщпне освѣнъ Русия. Ами България дѣ остава, бе глупавъ „братушка“? Споредъ нашъ Ивана да не намразимъ и дѣда Ивана? Прѣваленъ светецъ и Богу не е драгъ. Нашето кметство трѣбва поне по една плоча съ надписъ да постави до вратитѣ на роднитѣ кжщя на горнитѣ двама заслужили мжже, ако не друго. Въ напѣрѣджлитѣ страни цѣли музеи въздигатъ въ паметъ на своитѣ велики хора, като събиратъ всичко останжло отъ тѣхъ: люлки мебели, вещи и пр.

Пакъ за кмета. — Въ прѣдпослѣдния брой на в. Република, писахме, че Сливенския кметъ Д. Бояджиевъ въ двора си не притежава нуждникъ. Че това ли е само! — Я го запитайте кой му е далъ линия и да ли е заплатилъ градската такса за събарянето чардацитѣ въ двора си и заграждането му съ три метра високи зидове? *Червенитѣ поляси* когато ще си покриватъ даже оборитѣ, глобяватъ се, ако не внесжтъ градската такса, а милостыта му, като кметъ, който трѣбва най-много да бди за съществуващитѣ закони, не само не е внесълъ таксата, но прѣнебрегнж градския планъ и още повече дадения си подписъ. За да угоди на Папанчева, той даде подписъ, че ще подѣржа линията отъ кжщата на Г. Зихиревъ, която на врѣмето си подигнж такъвъ шумъ и принуди тогавашния градски инженеръ да си подаде оставката. Споредъ тая линия трѣбваше да влезе 2-3 метра по-навжтрѣ, а той се загради пакъ по старитѣ си дувари. Ето какво ще каже примѣренъ кметъ!

„Новъ Вѣкъ“ печата въ бр. 13 нѣкои документи, отъ които се вижда, че бившето правителство докарало страната до най-позорно положение. То не изплащало на чуждитѣ държавни сумитѣ по международнитѣ вноски, а ги задържало за вжтрѣшнитѣ си нужди. 1,720,050 лева дългъ е оставило неизплатени на другитѣ държ., които се кавили да изключатъ България отъ международната пощенска конвенция. Това разкритие на официоза, както и даннитѣ, които печата въ бр. 15 по отчаеното финансово положение на страната, сж, не ще съмнѣние, цѣли шепи калъ лѣшнѣти върху безсрамнитѣ лица на довчерашнитѣ управляющи, и ний благодаримъ за освѣтленията, които ни се даватъ, колкото и печални да сж; но защо официозътъ още се бави да ни освѣтли и по новитѣ договори? Не е ли пристѣпно туй гузно мълчание? Още двайсетъ петъ дни оставатъ до изборитѣ. Гражданитѣ трѣбва да знайтъ какво да правятъ.

Побой. — На 27 м. м. е билъ нападнатъ отъ 4-5 души народняка г. Ив. Велчевъ. Разтървалъ го е Окр. Управителъ, който току що минавалъ съ файтонъ по край мѣстото на произшествието, и стражарина, който билъ съ него. Ний осждаме строго тия нападения и прѣдизвикателства, които се правятъ къмъ политически противници за отмъщение на минѣли обиди, и приканяме полицията да направи всичко възможно въ кръга на законитѣ за прѣкръпяване на такива улични скандали, които изострятъ страститѣ. Нѣма ли, най-послѣ, българинътъ да разбере, че тия варварски сръдства сж недостойни за единъ съзнателенъ гражданинъ и че е време да се прѣмахнатъ? Да се напада, било съ думи, било съ юмруци, който и да бжде челоуѣкъ изъ улицата, е толкова отвратително нѣщо, че за да се даде хубавъ урокъ на нападателитѣ, ний съвѣтваме нападателитѣ граждани, за защита на честта си и на живота си, да отговарятъ на юмука съ куршумъ. Само така ще се разбере у насъ, че не може безнаказано да се оскърбяватъ и биждатъ хората.

В. „Сливенъ“ най-послѣ се рѣши да проговори за нашия вѣстникъ. Не можа, горкия, да си прави оглушки, както постъпваше спрямо в. „Тракия“. Заговори той и още съ първо заговорване ни намѣри слабитѣ мѣста. В. „Република“ си противорѣчалъ! Републиканцитѣ говорѣли противъ духовенството изобщо, а извѣя-

вали симпатии къмъ владиката Антимъ Кѣнчевъ; говорѣли противъ княза, а помѣстали антрефилета да напомнятъ на правосъдието за нѣкакво ненаказано оскърбление на княза. Ще отговоримъ на тоя органъ на руского консулата, че противорѣчието съществува въ главата на редакторитѣ му. За насъ духовенството е анахронизъмъ и ний никакви симпатии не хранимъ къмъ никакви духовни служители, освѣнъ ако тѣ сж симпатични като хора. Но ако за народа духовенството още не е анахронизъмъ и ако гражданитѣ иматъ прѣдпочтение къмъ едни духовни служители, отколкото къмъ други, ний сме длъжни, като публицисти, да зачитаме тия тѣхни мнѣния и да ги констатираме въ вѣстника си. „Симпатитѣ на гражданитѣ сж за Антимъ Кѣнчевъ е писано въ антрефилето ни. Дѣ ти сж очигъ, г. редакторе? Симпатитѣ на гражданитѣ, а не нашитѣ, на републиканцитѣ. — По обвинението за второто антрефиле, работата е съвсѣмъ проста: азъ лично нѣмаме нищо противъ нѣкакъвъ си Щилиянъ Илиевъ. Но той бѣше слѣпо орждие на Папанчева. Папанчевъ бѣше слѣпо орждие на Стоилова, Стоиловъ бѣше слѣпо орждие на Княза и всички тѣзи слѣпи орждия заловени на хоро създадохъ и бѣхъ готови да създадѣтъ най-драконовски закони за особата. Ний си рѣкхъме, прочее, като ни съобщихъ това антрефиле, че е твърдѣ логично да му дадемъ ходъ за да ги пержатъ по главата съ собственитѣ имъ камъни. Българинътъ се вразумѣва само когато злото му дойде на главата. Хилѣди проповѣди за пара. Направи да се стовари закона на гърба му, тогазъ само ще почувствува, че е сбъркалъ, задѣто е гласувалъ. Освѣнъ туй, колкото повече души си пострадатъ за особата, толкозъ повече души ще я намразятъ, толкозъ повече печелѣтъ републиканскитѣ идеи!

Този отговоръ се отнася и за „магарето въ левска кожа“, което се е разритало въ „Работнически вѣстникъ“.

Министерско посѣщение. — На 30 Мартъ пристигнахъ въ града ни министритѣ г. Грековъ и г. Радославовъ, посрѣщанити отъ около 1500 души. Вечерта имъ се даде банкетъ въ читалищния салонъ „Зора“, на който г. Грековъ развилъ, въ една доста дълга рѣчь, програмата на правителството. Тържествено обѣщаване за пазване на свободата, покровителствование пра-

вата на всички граждани безъ разлика на „наши“ и „ненаши“, намаление въ бюджета, реформи въ управлението, добри отношения съ всички държави, а особено съ Русия, отстранение на всѣка авантюристическа политика въ отношение къмъ Македония и пр. — Отъ всичко имало въ рѣчта. Само относително договоритѣ, които новото правителство е сключило съ банцитѣ и Източнитѣ желѣзници, нищо опрѣдѣлено не се казало. На тия обикновени банкетни фрази нѣма освѣнъ да кажемъ: Дѣла, дѣла, господо! Доста фрази! — Она день г. г. министритѣ заминахъ за Нова и Стара Загора.

Републиканцитѣ и властта работѣли наедно противъ дѣдо Владика и Окр. Управителъ взималъ участие въ в. „Република“ — инсинуира плоско и глупаво в. „Сливенъ“. Доказателство за това е, че Окр. Управителъ г. Нейовъ се сношавалъ съ републиканцитѣ! А бе бае Петре, защо си толкова босъ въ интригитѣ, защо не измисли нѣщо по-друго? Републиканцитѣ се сношаватъ и иматъ познанията съ всѣкакви хора, отъ всѣкакви партии (включително и народната), отъ всѣкакви положения. Но познанието е едно, а съгласие въ убѣжденията и дѣлата — друго. Или трѣбва да те прѣпратимъ въ първо отдѣление да научишъ тия елементарни различия? Колко си глупавичекъ!

Отъ Браила — Романия получихме единъ протестъ, подписанъ отъ 147 души македонци, въ който, като се указва на критическото положение на македонския робъ, влошено напълно още повече отъ струпуването на многохиландната турска войска на макед. граница, енергически протестиратъ противъ съ нищо неоправданото бездѣйствие на Върховния Македонски Комитетъ, който, поне, въ тоя моментъ би трѣбовало да проеви съществуването си, като организира изъ България редъ митинги и единъ конгресъ, рѣшенията на които да се испратятъ до подписавшитѣ Берлинския трактатъ велики сили, за да ги заставятъ да турятъ веднѣжъ за винаги край на несносното положение на македонския робъ.

Като се присъединяваме къмъ справедливия протестъ на Браилскитѣ македонци, ний подканяме всички свободолюбиви хора изъ България да организиратъ на всѣкъдѣ митинги въ полза на македонската кауза.

ПОДЛИСТНИКЪ

Политически бесѣди

Бесѣдва Страхилчу

Бесѣда III.

„Всички сме равни
прѣдъ закона“.

Какъ си, драгий? Готовъ ли си да ме слушашъ? Азъ желая да продължимъ бесѣдата си върху нашето „равенство“ прѣдъ законитѣ. Добрѣ тогава. Твоята любознателностъ ме кара да се радвамъ, дѣто не съмъ се излъгалъ въ избора си, като съмъ избралъ тебе за събесѣдникъ. Слушай прочее!

Въ втората бесѣда ний видѣхме, какво е „равенството“ между единъ обикновенъ гражданинъ и единъ чиновникъ, сега нека поразрозвимъ едно-двѣ закончета за да видимъ какво е равенството между самитѣ обикновени граждани, неимеючи нищо общо съ платежната заповѣдь, които се наричатъ съ общото име „народъ“ или данокоплатци. Ти отъ мене по-добрѣ знаешъ, че има едно малко законче, което се казва: „Законъ за пѣтната повинностъ“. Споредъ едно членче отъ това законче всѣки пълнолѣтенъ български гражданинъ трѣбва да плаща по 4 л. годишно държавна пѣтна повинностъ, сжщо и окръжна по толкозъ, извънредната, която се плаща по 20 л. на глава, когато се строежатъ желѣзници, и нежъ не забравий. Както виждашъ, драгий, тукъ не се прави никаква разлика, богатъ и сиромахъ нѣма, всички сж „равни“ прѣдъ това законче — като почнешъ отъ селския телчаръ и свършишъ съ минастра, стига да не сж сакати или „мандаджи“ (по стари отъ 55 год.), всички плащатъ по равно. Отъ туй по хубаво равенство — гробища! Напраздно нѣкои иронизиратъ социалиститѣ, че се борили за равенството на хората, когато българскитѣ законодатели, прѣди да сж чули думата социализъмъ даже, чрѣзъ гонното законче сж реализирали (!) до нейдѣ „равенството“ прѣдъ закона по отношение носението тегобата, която се казва пѣтна повинностъ. Че Петко билъ селски кехая и гладенъ мрѣлъ, че Иванъ билъ градски метачъ или кърпачъ и на вересия хра-

нялъ многочисленното си семейство, че Драганъ билъ земледѣлецъ и продава оката на зимницата по 30 пари, когато тя му коштува 100 пари, че Страхилчу билъ бакалинъ и безъ да е взелъ ни пукната пара кяръ затваря кепенцитѣ на дюкяна си, никой не иска да знае. Българския законодателъ знае своето: всички: и лихваря, и банкерина, и милионера, и чиновника, и министра трѣбва да плащатъ по равно пѣтния си данѣкъ. Че между тѣзи „равноправни“ данокоплатци болшинството нѣма да се качи ни веднѣжъ на шосето или желѣзницата, а ничтожно-то меншинство — тежки търговци, фабриканти, банкери и прочее думбазии не могатъ ни единъ часъ безъ тѣхъ, всѣки го знае, знаелъ хо е и българския, законодателъ; ала той, навѣрно, е смѣталъ, че всички ний сме чада на една и сжща майка, че тя еднакво се грижи за всички ни, еднакво ни облагодѣтелствува и покровителствува, затова трѣбва да плащаме по равно, на калпакъ. Какъ си, драгий, хубаво равенство, на ли? Да благодаримъ ли за това на българския законодателъ? Какво ме зипашъ? Влизамъ въ положението ти, за това ще трѣбва да ти се обѣсия. Слушай тогава!

Ти трѣбва да си чулъ, ако не си челъ органа на софийската камара, в. „Бюлетинъ“, че у насъ отъ 1895 год. дѣйствува едно малко законче, отъ 11 члена, което се казва: „Законъ за насърчение мѣтната индустрия“. Въ 1-я чл. на това законче е казано, че който въ равностояние на 10 год. отъ утвърдението му отвори фабрика за произвеждане на: а) прежди, платове и платнени издѣлия отъ папукъ, коприна, ленъ и конопени врѣзъ и вѣжа; б) стегаринови свѣщи; в) фаянсови сѣдове, пещи, кюнци огнеупорни тухли; г) захаръ, хартийно вещество и всѣкъкъвъ видъ книга; е) коля; ж) произведения на химическата индустрия, кибритъ и туткалъ и з) произведенията на минната и металургическата индустрия; желѣзни и други металчески издѣлия отъ мѣстни метали; циментъ и хидравлическата варъ и ако фабриката му е снабдена съ усъвършенствуванни сръдства за работа и е турилъ въ нея единъ капиталъ отъ 25 х. лева, или употребява 20 работника най-малко, ползува

се съгласно чл. 3 отъ слѣдующитѣ прѣвелегии прѣдъ другитѣ „равноправи“ данокоплатци: а) освобождаватъ се въ разстояние на 15 години, слѣдъ отварянето имъ, отъ данъцието емлякъ и патентъвъ налогу; б) освобождаватъ се отъ гербовъ сборъ контрактитѣ, които би се сключили за основаването на фабриката, както и акциитѣ, които би се издали за сжщата цѣль; в) машинитѣ и тѣхнитѣ части, които се донасятъ отъ странство за основаването и подържането на фабриката, се освобождаватъ отъ мито и се прѣнасятъ по държавнитѣ желѣзници съ 35% отстъпка отъ сжщията тарифа; г) суровитѣ материяли, които сж нуждни за фабриката и които не би се намерили въ страната или не би имъ имало достатъ, се освобождаватъ отъ мито. Суровитѣ материяли, които се донасятъ отъ чужбина и ония, които фабриката купува въ страната, за свое употребление, се прѣнасятъ по държавнитѣ желѣзници съ 35% отстъпка отъ сжщията тарифа и д) произведенията на казанитѣ фабрики се прѣнасятъ съ 35% отстъпка отъ сжщията тарифа по държавнитѣ желѣзници. Произведенията на тия фабрики се прѣдпочитатъ отъ чуждитѣ за държавни и общински нужди, на били тѣ и съ 15% по скѣти отъ чуждестраннитѣ фабрики (чл. 5). Независимо отъ това, въ това законче е казано, че държавата отпуща отъ държавнитѣ имоти безплатно нуждното мѣсто за фабриката и приспособлениетъ ѝ (чл. 6). Въ случай че фабриканта пожелае да свържи фабриката си чрѣзъ държавенъ пѣтъ, шосе или държавна линия съ нѣкой държавенъ пѣтъ, или желѣзница отстъпватъ му се безплатно за тая цѣль нужднитѣ мѣста отъ ония, които би принадлежали на общината или на държавата (чл. 7). Съ повечето отъ тѣзи прѣдимущества ползуватъ се и фабрицитѣ за бира и спиртъ.

Отъ казаното до тука азъ вѣрвамъ, драгий ми събесѣдникъ, да си дошелъ, както мене, до слѣдующето заключение: българския законодателъ, който нѣкога е прогласилъ равенството на българскитѣ „поданници“ прѣдъ законитѣ и строго е забранилъ дѣлението имъ на класи (чл. 57 отъ Конституцията), съ цитираниитѣ положения изъ тѣзи двѣ закончета е заличилъ и най-мал-

Инициатива отъ В. М. Комитетъ да не очакватъ. Тъ ще се раздвижатъ, може би, само тогава, когато събитията ги испреварятъ.

Оня донъ въ недѣля на 28 Мартъ тукашниятъ еснафи свикахъ едно публично събрание въ двора на Основ. Дѣвич. училище, на което присъствуваха повече отъ 500 души граждани за да обмислятъ какво да се прави по прѣдстоящитъ избори за народни прѣставители. Слѣдъ избирането на бюрото, поканиха се гражданитъ — социалисти: Г. Василевъ и М. Кантарджиевъ да говорятъ.

Пръвъ взема думата Г. Василевъ, който очертъ дѣятелността на всичкитъ наши партии отъ освободението до сега, които, споредъ него, освѣнъ економическа съсия и политически гнетъ, нищо друго не сж направили за работния народъ. Той свърши съ апелъ, че, ако работното население иска да тури край на неносното си и низерно положение, то трѣбва веднъжъ за винаги да си отгъси праха отъ тия партии, които не сж способни да влѣжтъ новъ животъ въ отпадналия народенъ организъмъ.

Гражданинътъ М. Кантарджиевъ направи единъ бѣглъ анализъ на економическото положение на страната отъ освободението до сега, очертъ економическата политика на всичкитъ ни партии, които сж се докопвали до държавната копая, почеркна класовия характеръ на държавата, който испъкна най ясно слѣдъ Плевдивското изложение, прочети възванието на шюменския еснафски комитетъ, разви нѣкой точки отъ програмата, помѣстена въ сжщото възвание и завърши съ сжщия апелъ.

Слѣдъ туй отъ всѣки еснафъ се избрахъ по двамина за въ мѣстния еснафски агитационенъ комитетъ, който да изработи програма, да опрѣдѣли кандидатитъ и въ едно най-близо събрание да прѣдстави програмата и кандидатитъ на удобрение отъ гражданитъ.

Приятно впечатление произвеждаше факта гдѣто гражданитъ, само по една покана, безъ даули, пиянства и шайки, както правеше Папанчевъ, се събраха такова множество и съ такова заинтересуваностъ и изслушаха говорителитъ, които често бѣха прѣкъсвани съ удобрителни възклицания.

Пристигна въ града ни Столичната драматическа трупа на г-жа Роза Ст. Попова и сно-

ката сѣнка отъ това равенство и рѣзко е разграничалъ народа на двѣ класи: прѣвелигирована и непрѣвелигирована. Защо ме гледашъ тѣй упулено? Нима, когато всички плащаме по равно пѣтна повинностъ, ставаме равни и не се дѣлимъ на богати и сиромаси? Азъ мислехъ да повѣтимъ отдѣлна бесѣда върху данъцитъ, но защото ме гледашъ тѣй недовѣрчиво, за да те извадѣ отъ заблуждение, ще ти кажа сега само нѣколко думи по поводъ на туй законче — законъ за пѣтна повинностъ. Прѣди всичко нека отговоримъ на въпроса: какво нѣщо е данъкъ? Единъ хора отговарятъ на този въпросъ тѣй: „Данъкътъ е дѣлъ, който се пада на всѣки гражданинъ за покриване на държавнитъ разходи“, други пъкъ отговарятъ: „Данъка е единъ товаръ наложенъ отъ една класа граждани върху гърба на друга“. Кое отъ тѣзи двѣ опрѣдѣления е по право, намери самъ; но при съставяне на заключението си, ще те моля, да вземешъ въ внимание и слѣдующитъ ми разсждения. За да бждемъ послѣдователни, най-първо ний трѣбва да си отговоримъ на въпроса: кому трѣбватъ най-много шосетата и желѣзницитъ? На търговцитъ и чиновницитъ, ще отговори всѣки, като се поразмисли малко: на търгоцитъ трѣбватъ за да си прѣнасятъ стокитъ по-бързо и по-ефтино, сжщо и на чиновницитъ — да си прѣвзватъ багажа, когато ги мѣстятъ отъ едно мѣсто на друго, или когато ги уволюватъ. На говедаритъ, телчаритъ, свинаритъ, овчаритъ, работницитъ и мн. др. защо имъ сж тѣзи бързи и ефтини съобщения, когато овчаря не може да прѣнесе стадото си съ намалена такса отъ едно мѣсто на друго, когато Жито арабаджията не може да се ползува съ 35% намаление, когато кара изработенитъ коля на нѣкой панаиръ да ги продава, когато земледѣлецъ не може по-ефтино да прѣнесе храната си отъ една желѣзнопѣтна станция до друга. Най-послѣ защо сж на сиромашта бързитъ и ефтини съобщения, когато грамадно болшинство отъ нея умира прѣди да ги е видѣла, а когато случай ѝ се отдаде да пѣтува, не може да се възползува отъ тѣхъ, ходи пѣшъ и то отстрани на шосето да ѝ се не скъсатъ обувката и подбижтъ краката? Но ти мо-

щи за пръвъ пѣтъ въ града ни изиграхъ хубавата Ибсенова пиеса „Нора“.

Понеже вѣстника ни бѣ вече свързанъ и по нѣмание повече мѣсто, ще споменемъ само че ролитъ се изиграхъ доста сполучливо, а г-жа Роза Ст. Попова въ ролята на Нора бѣ просто неподаржаема, за което на нѣколко пѣти заслужи жититъ аплодисменти на задоволената публика.

Научаваме се, че трупата щѣла да остане въ Сливенъ и за по празницитъ, въ който случй Сливенци ще иматъ не единъ пѣтъ случай да се възхищаватъ отъ таланта на г-жа Роза Попова.

Питамо градския ни глава (sic) Добри Бояджиевъ: 1) Истина ли е, че тукашниятъ банкеръ Юрданъ Данчевъ е получавалъ 4 мѣсеца заплатата на *помощникъ* — *кметъ*, безъ да с стѣпвалъ прѣзъ това врѣме въ Общинското Управление, защото си е гледалъ своята банкерска работа, като сжщеврѣменно му се занасяли да подписва общинскитъ протоколи и постановления, докато се замѣсти отъ високограмотния Монию Басана; 2) Възвѣрналъ ли е Юрд. Данчевъ тая 4-мѣсечна заплата въ общинската каса за подаряване на бѣднитъ, както кметътъ Бояджиевъ е казалъ на едно извѣстно лице въ града; 3) Каква общинска работа е намѣрилъ за претекстъ, за да иде съ градски пари въ София на годѣжа на брата си, инженеръ Стефанъ Бояджиевъ, въ качество на баща, като по-старъ братъ? и 4) Истина ли е, че подъ прѣдлогъ да върши нѣкаква работа съ полковникъ Кесяковъ въ София, той отишелъ тамъ съ общински пари за да урежда съ съпартизанитъ си въпроса по сливанието на съединиститъ съ цанковисти?

Запитваме Г-на Директора на Държавното практическо тѣкар.-бояджийско училище, каква е цѣлта на това училище, да искарева „визши работници“ ли, както се е изказалъ въ рѣчта си въ врѣме на акта прѣзъ 1896 г., или майстори, които да ходятъ безъ работа по цѣли дни и мѣсеци?

Научаваме се отъ достовѣрно мѣсто, че мнозина свършивши това училище се скитатъ изотдавна безъ работа. Благодарение на г-на директора Бохорова, съ прѣпоржката на когото нѣкой отъ тѣхъ сж на работа, обаче съ такава малка заплата и при такова третиране, че

же да ми възразишъ, че тѣ (желѣзницитъ и шосетата) сж единъ отъ важнитъ лостове за развитието на на търговията, за процѣвгиванieto на прогреса, на цивилизацията. Има си хасъ, ако мислишъ тѣй, драгий. Спорѣдъ мене, драгий, не сж шосетата и желѣзницитъ, които раждатъ търговията, а търговията ражда тѣхъ: Има ли търговия или, ако щешъ, индустрия, чувствува се нужда отъ бързи и ефтини съобщения, нѣма ли тѣхъ (търговията, индустрията) нѣма и подобна нѣжда. А колкото се отнася до прогреса до цивилизацията тамъ хептенъ босъ ходишъ изъ лука. Нима ничтожното малцинство, което съ капиталитъ си днесъ разиграва свѣта, прѣдставлява или по-право олицетворява истинския прогресъ, истинската цивилизация? Днешнитъ прогресъ не е прогресъ, а е най-отвратителна експлоатация съ резултатитъ на науката! А щомъ това е тѣй, отдѣ на кждѣ грамадно болшинство да подържа този фиктивенъ прогресъ за смѣтка на това ничтожно малцинство; защото тѣзи, които се ползуватъ отъ тѣзи блага, не носятъ и тѣхния товаръ? Този данъкъ не ли е единъ товаръ, наложенъ отъ една класа граждани върху гърба на друга? Тукъ не само нѣма нѣкакво равенство, но нѣма и прѣпадающъ дѣлъ, защото милионера плаща 4-тѣхъ или 20-тѣ лева отъ излишека си, а рабтника и подобния му по мащеха сждба братъ трѣбва да отдѣля отъ залака си, трѣбва да остане гладенъ, повечето пѣти трѣбва да му продаждатъ и ризата отъ гърба, до като ги плати.

Че това не е данъкъ, който гражданитъ трѣбва да плащатъ на държавата срѣщу облагитъ, които тя имъ дава, а е единъ грубъ грабежъ се увѣряваме отъ много закони и закончета, единъ отъ които е, както знаешъ, и закона за насърчение мѣстната индустрия. Българския законодатель, който отъ една страна казва, че прѣдъ закона всички сме равни и не можемъ да се дѣлимъ на класи, отдруга страна казва: „Приятелю, ако имашъ 25 х. лева, можешъ да си построишъ на държавно мѣсто фабрика, държавата нѣма да ти взема емлякъ и патентъ, нѣма да плащашъ мито за стокитъ, които внасяшъ отвънъ за фабриката си, желѣзни-

и тѣ не могатъ да разбератъ майстори ли сж или слуги.

Би трѣбвало Г-нъ Бохоровъ да се застъпи за интереситъ на възпитаницитъ си съ по прѣсърце. Иначе нѣма смисълъ сжществуването на това училище, което ще създава пролетарии.

Пишѣтъ ни отъ:

В. Търново. Въ прѣдпоследния брой на в. „Република“ се съобщаваше че учителитъ при Сливенската гимназия взели инициативата да държатъ научни сказки въ новия театраленъ салонъ „Зора“. Ний сжщо като се пристѣдиняваме къмъ благопожеланията на почит. вѣстникъ за тая похвална инициатива на Сливенскитъ учители, считаме за нѣждно да съобщимъ като какъ се държатъ сказкитъ въ В. Търново.

Въ В. Търновското читалище „Надѣжда“ всѣка недѣля се държатъ сказки. Както миналата година тѣй и тая сказкитъ се държатъ обикновено въ недѣля слѣдъ черковенъ отпускъ. Инициаторитъ на тия толкова приятни бесѣдания сж учителитъ при мѣжката гимназия, а главно — членовѣтъ отъ сжществуещето въ Търново гимнастическо дружество „Юнакъ“.

Винаги слѣдъ черковенъ отпускъ, голѣмия тоя читалищенъ салонъ заедно съ галериятъ му се бързо напълва съ най-отбрана търновска публика — дамскитъ мѣста сж наравно запълнени съ мѣжкитъ.

Прѣди сказката всѣкога пѣе добръ приготвени пѣвчески хоръ, слѣдъ което почва говорителтъ.

Отъ октомврий до сега сж се държали доста сказки, отъ които ний въ тоя моментъ си спомняме слѣднитъ: 1) за сжществуещитъ ни въ народа прѣдания, 2) Ацятилинова газъ и неговото употрѣбление, 3) Българския народъ прѣзъ XVII вѣкъ, 4) За жената въ семейството, 5) За гимнастиката, 6) Ползата отъ горитъ, 7) Французката революция и причинитъ ѝ (двѣ сказки) и пр.

Къмъ 12 часа сказката обикновено се завършва, хорътъ пакъ изпѣва нѣкои мелодии и публиката задоволна съ живи ржкоплѣскания си разотива.

с. Тасъ-Тепе — Айтоско, че въ Айтосъ живѣялъ нѣкой си Таяръ бей Сюлеймановъ, кой-

цата ще ги прѣнася и разнася съ 35% по-ефтино и ще ти купува стоката по-скѣпно само и само да можешъ да прогресиращъ въ прѣдприятието си, да си натрупашъ парици. Недѣй спа! до дѣто другитъ еж-елѣни, до дѣто „народната“ банка ти открива текуща смѣтка да вземашъ отъ нежъ пари за да си вършишъ прѣдприятието, свѣсти се, съ тебе ще бжде и държавата, тя ще те крѣпи и подържа!“

Този апелъ е въ положение да съблзни всѣкого, който копѣе за „честито“ бждѣще и противъ него никой не би ималъ нищо, ако той бѣше общъ — на ли сме „равни“ прѣдъ закона? — къмъ всичкитъ български граждани. Ала българския законодатель, който е билъ толкова щедъръ къмъ хората, които иматъ повече отъ 25 х. лева, толкова се показва и скѣперникъ къмъ онѣзи, които иматъ по-малко отъ тази скромна сумица. Не само въ туй, но и въ много други отношения той (бъл. законодатель) прилича на майка мащеха, която на своитъ дѣца дава всичко, което ѝ поискатъ, а на завареничетата — ритникъ, грубости! Какво се ококори, драгий? Има си хасъ и въ това да се съмнявашъ! Тѣбъ трѣбва много „сладки“ пѣсени да ти сж пѣли, до като те прѣспѣятъ, та сега, като се намиращъ въ полубудно състояние, до като още не си се оборавилъ, не можешъ ясно да различавашъ нѣщата и затова не можешъ да разберешъ това, което ти говоря, дали е сънъ или груба дѣйствителностъ, не можешъ ясно да различишъ! Слушай, я дойди по-близо до мене и чуй що ще ти кажа! Хж Така. Слушай сега! Ако на единъ земледѣлецъ умре вола или пѣкъ нѣма сѣме да си засѣе нивата, има ли законъ, който да казва, че на такъвъ сиромашъ държавата трѣбва да даде пари да си купи волъ или сѣме и да не му вземе данъкъ не 15 години, а 6 мѣсеца, до като се съвземе, да не пропадне? Нѣма, на ли? Но ти може да ми възразишъ, че земл. каса на такъвъ човѣкъ дава пари съ ефтина лифа, да отиде и да вземе. Добрѣ! Но въ отговоръ на това възражение азъ ще ти расправа една малка историйка. Прѣзъ денъ си на единъ селянинъ потрѣбали 50 л. Селянина, като знаелъ, че „кацата“ дава пари на чифчитъ, о-

то бил пом. градски кметъ въ града. Тоя „галенъ“, както казва дописника ни бей притежавалъ около 1800 декара ниви въ Тасъ-Тепе, които отдавалъ подъ аренда на селенитѣ.

Срѣщу тия имоти той дължалъ на държавата за данѣкъ повече отъ 3000 лева за минали години, но и до сега не сж биле взети никакви мѣрки за събиранieto имъ, когато бирника на бѣднитѣ и оголѣли вече селени, за нѣкакви си 15—20 лева данѣкъ, продавалъ и послѣднитѣ имъ парцали.

Всѣка година прѣзъ м. Августъ бея идвалъ въ селото, събиралъ наемтъ си, кадастрѣтъ, връхнини, глоби и пр. и си отивалъ въ града, безъ да внесе събрания данѣкъ на бирника, а паритѣ употребявалъ въ търговия—купуване еминиджийска стока. Той се занимавалъ и съ такава търговия.

Дописникътъ ни съобщава, че не само Таяръ бей билъ такъвъ; сжщо като него постѣпвали и всички Айтоски чорбаджии, които имали ниви изъ селата на околията.

Той билъ покровителствуванъ и отъ финансовитѣ чиновници. Гл. бирникъ г. Чучалановъ съ едно прѣдписание № 2325 отъ 31 Августъ, м. г. заставилъ селенитѣ отъ с. Тасъ-Тепе да занесатъ наема на нивитѣ му, който възлизалъ на 268½ кила зимница, ужъ, че билъ секвестранъ срѣщо данѣка му, обаче това не излѣзло тъй: слѣдъ занасянieto на храната въ Айтосъ, веднага се прѣдала на бея.

Гл. бирникъ е правилъ всевъзможни спѣнки на участковия бирникъ само и само да не закача бея, който му билъ интименъ приятель и съпартизанинъ.

Отъ туй по-добро — здрави. Сега разбрахме ний защо се продаватъ отъ бирницитѣ тъй немилостиво черитѣ, копитѣ и най-необходимата покъщнина на бѣдната селения!

Какво става въ чужбина Франция

Днесъ сме зрители на послѣдното дѣйствиe отъ драмата, прѣдставлявана на сцената въ Франция. Частътъ пристигна, когато ще видимъ края на ожесточената борба между истината и лъжата. Защитницитѣ на първата, този пжтъ нанесохъ послѣдниятъ смъртенъ ударъ на покровителитѣ на втората. Тѣзи седмица В. „Figaro“ пу-

тива въ града, взѣма отъ управлението на касата нужния записъ и се връща въ село да си намери 2-ма поржчители — съ единъ не му даватъ 50-тѣ лева. Понеже нуждающия се ползувалъ съ добро име между съселенитѣ си лесно намерилъ поржчители и то най-заможнитѣ селяни въ селото. Слѣдъ като сж се извършили въ общинското управление нужнитѣ удостоверения, селянинатъ отива въ града, ала „кацата“ не му дала исканитѣ 50 л., защото въ листа, въ който се удостоверява имущественното състояние на длъжника и на поржчителитѣ му, не се виждало, че длъжника притежавалъ по емячнитѣ книги нѣкакви недвижими имоти. (Това обстоятелство било много вѣрно, защото длъжника, както и повечето негови селяни, отъ 20 години живели въ държавни къщи и обработвали държавни имоти). Управлението на земл. каса, безъ да вземе въ внимание, че поржчителитѣ сж хора, които могатъ да платятъ не 50 л., а на много мѣста по 50 л., повърнжла селенина въ село да направи новъ записъ, въ който той и поржчителитѣ му да се подпишжтъ „солидарни длъжници!“ Селянина, като ми расправяше тази си патима, съ горѣсть на душата си казваше: „Пишмянъ станахъ, дѣто не отидохъ при нѣкой лихваринъ. Той, наистина, щѣше да ми вземе по-сжжа лихва, но нѣмаше никой да ме чуй и нѣмаше да ме кара да изгубвамъ въ туй работно врѣме тамамъ три деня!“ Сега, слѣдъ всичко туй, я ми кажи, драгий, по добро ли е положението на нашитѣ занаятчий, бакали и други дребни еснафи по отношение на кредита и насърдението, което имъ прави държавата? Тогазъ? Тогазъ ето що: българския законодател, който казваше, че прѣдъ закона всички сме равни и не можемъ да се дѣлимъ на класи, съ едно малко законче самъ ни е раздѣлилъ на двѣ страни: на облагодѣтелствуванни и на онеправдани или по-право ограбени!

Видѣ ли сега нашето равенство? — Другъ пжтъ ще продължимъ бесѣдата си върху сжщата тема за да си уяснимъ още по-добре послѣдователността на българския законодател. За сега прощавай дѣто толкова много те задържахъ!
До вижданье!

бликува направената тайна анкета на Касап. Сждъ по драйфусовото дѣло. Никой не можа да узнае по какъвъ начинъ този вѣстникъ се е здобилъ съ копие отъ анкетата. Мнозина знажтъ, че прѣзъ 1897 „Figaro“ прѣвъ повдигна драйфусовия въпросъ, а днесъ той стои на чело на борбата. Най-голъмата полза отъ публикуванieto на анкетата, е запознаването на цѣлия свѣтъ съ всичко станжло въ Касап. Сждъ, прѣди да се откриятъ публичнитѣ дебати. Тѣй като въ противенъ случай, тогава, антисимитически вѣстници можѣхъ да прѣдаватъ на читателитѣ имъ само онѣзи частъ отъ анкетата, която отговаря на тѣхнитѣ низки чувства. Дали „Figaro“ ще има куража да поликува до край анкетата на Касап. Сждъ? Правителството прави много спѣнки, но поздравленията и окуражаванията на цѣлата Европейска преса до „Figaro“ ще го принудятъ, надѣваме се, да не спира това благородно прѣдприятие.

Италия

И тя пожела да граби въ далечния Изтокъ. Кралъ Умберто, съ своитѣ авантюри и лудости, безъ малко щѣше да бжде причина на единъ сериозенъ конфликтъ между „хиенитѣ“, върлуящи въ Китай. Италианскиятъ консулъ въ Пекинъ се повърнжлъ назадъ като не се взела подъ внимание нотата на Италианското правителство, съ която иска и то частъ отъ владѣнията на Китай. Този цедантизмъ на Китай много разяри Италианския монархъ; но принудилъ се да мълчи прѣдъ камшика на Англия, която не иска другъ да тури прѣстъ въ чорбата, която само тя иска да изпие.

Финландия

На 26 того въ Стокхолмъ станжлъ единъ голѣмъ митингъ на който се взело рѣшение да се протестира противъ реакционнитѣ мѣрки на Руското правителство за унищожението финландската автономия.

Министрѣтъ на вътрѣшнитѣ работи въ Русия заповѣдалъ унищожението на финландскитѣ пощенски марки и замѣненieto имъ съ руски. Ето друга една стѣпка къмъ пълното заробване на Финландия.

Германия

Тия дни е станалъ допълнителенъ изборъ въ Берлинъ за депутатъ въ райстага, на който билъ избранъ социалиста Фишеръ, при всичко че цѣлата реакция е била опълчена противъ избора му.

Сега вече Берлинъ — глѣздото на паризма въ Германия, е въ ржцѣтъ на социалиститѣ. Шестимата депутати, които се избиратъ отъ Берлинъ, всички сж социалисти. Туй непрѣдвѣщава добро за реакцията въ Германия, която вече губи почвата подъ краката си.

Разни.

Платата на царѣтъ.

Руск. Императоръ	взема около	45,000,000	лева
Герман.	„	40,000,000	„
Прѣзидента на Франция	„	1,200,000	„
„	„ Америка	250,000	„
	и за канцелария	250,000	„
Англ. царица съ фамилията си		13,179,000	„
Султана взема		45,000,000	„
Италианския кралъ		15,250,000	„
Испанския		9,800,000	„
Отстранени германски князе		57,500,000	„
Гръцки кралъ		1,500,000	„
Български князъ		1,000,000	„
и други	750,000 л. за ордени, перачници, коноушни и пр.		

За заплатата на царѣтъ пада се на калпакъ:

Немцитѣ плащатъ по 90 ст., Руситѣ — 41 ст., Французитѣ — 5 ст., Англичанитѣ — 49 ст., Италианцитѣ — 50 ст., Испанцитѣ — 57 ст., Гърцитѣ — 67 ст., Българитѣ — 50 ст.

Руския императоръ взема 45,000,000 лева, а за училища даватъ 14,000,000 „
Прѣзидента на С. Американскитѣ Щати взема съ канцеларски 500,000 лева, а за училища даватъ 1,125,000,000 лева.

Обявление

Понеже подкачамъ друга работа, обявявамъ на интересующитѣ се, че разпродавамъ всичкитѣ си дограмаджийски инструменти.

Хр. П. Карадовъ
(дограмаджия).

Аптека „Балканъ“ получила е разни китайски и руски бои за наступающитѣ празници „Въскресение“ за украшаване на яйца. Цѣнитѣ 10, 15, 20 ст. на 1 пакетче.
2—2

ИЗВѢСТИЕ.

Досегашното кундураджийско съдружие „Цоневъ & Димитровъ“ го растурихмѣ по взаимно съгласие и отъ днесъ никакви книжа нѣма да подписваме двама. Активѣтъ и пасивѣтъ му минава върху менъ — Христо Т. Цоневъ и азъ ще управлявамъ и подписвамъ всичко относяще се до занаятчийницата ми.

1—2

Хр. Т. Цоневъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1865

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни отъ продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на село Мансарлий.

1) Нива въ „Хази Юртъ“, отъ 11 декара оцѣнена за 44 лева 2) Нива въ „Ямбол. пжтъ“, отъ 7 декара оцѣнена за 28 лева 3) Единъ дворъ въ с. Мансарлий съ една къща сламена отъ 4 декара дворно мѣсто за 20 лева 4) Нива въ „Полджика“, отъ 6 декара оцѣнена за 24 лева. Имота принадлежи на Генчо Добревъ отъ с. Мансарлий и ще се продадъ за исплащане дълга му 80 лева къмъ Георги Т. Татарски отъ гр. Ямболъ по изпълнителни листъ № 2389. Продажбата ще се извърши въ канцеларията ми по правилата на чл. 1004—1028 отъ Гражданското сждопроизводство.

г. Ямболъ, 8/III 1899 год.

1—2

Сждебенъ приставъ: Ч. Гергиевъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 875.

Извѣствамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето, ще почне и продължи 31 день продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, находящи се въ землището на с. Градецъ:

Една къща на два етажа, съ дворно мѣсто отъ около 200 кв. м. находящи са въ с. Градецъ, махала „Срѣдня“, мѣжду съсѣди: пжтъ, Димо Русевъ и Христовица Петкова, оцѣнена за 100 лева.

Лозе отъ единъ декаръ и 5 ара, въ мѣстността „Стража“, оцѣнено за 12 лева.

Лозе отъ два декара 5 ара, въ мѣстността „Кочачка“, оцѣнено за 18 лева.

Имотитѣ принадлежатъ на Печу Ивановъ, отъ градецъ, а ще ся продаватъ за исплащане глобата отъ 130 лева, наложена му съ присжда № 307/96 г.

Продажбата ще се извърши въ канцеларията ми по правилата на чл. чл. 1004 и 1028 отъ Граж сждопроизводство.

г. Котель, 26-ий Мартъ 1899 год.

2—1

Сждебенъ Приставъ: Хр. Павловъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 13

Настоятелството на Опълченското Дружество „Шипка“ въ г. Сливенъ, обявява на г. г. интересующитѣ се, че понеже търга по продажбата на опълченската арса въ г. Сливенъ съгласно обяв. № 6 на 7 того не се състоя по причина, че имаше само единъ надавачъ, който нададе върху първоначалната оцѣнка 7 лева кв. метръ 10 ст. повече, то назначавя новъ търгъ начиная отъ днесъ до 4 Априлий т. г. въ който день ще се свърши окончателно надаванието и ще се възложи съгласно поемнитѣ условия върху послѣдний надавачъ.

Желающитѣ да надаватъ, можжтъ всѣки день да прѣглеждатъ при касиера на дружеството Добри Костичковъ въ писалището на Тодоръ Павловъ, при хотелъ „Комерсиалъ“, поемнитѣ условия, скицата на арсата, а тѣй сжщо и да надаватъ въ надавателни листъ, който се намира при книжата.

Послѣдното надаване ще стане на 4 Априлий т. г. въ недѣля слѣдъ обѣдъ въ Читалищния салонъ „Зора“ отъ 2 до 5 часа слѣдъ обѣдъ.

Сливенъ, Мартъ 1899 г.

Прѣдседателъ на Друж. „Шипка“:

И. Д. Бояджиевъ.

2—2

Кассиеръ: Добри Костичковъ.

Дружествена Печатница „Трудъ“—Сливенъ.

Отговоренъ Редакторъ: З. М. Иончевъ.